

DUMINICĂ, 21 Mai

- 09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin
18-20 Serviciu divin

MARTI, 23 Mai

- 19-21 Repetiții Cor Mixt

MIERCURI, 24 Mai

- 19-21 Repetiții Fanfară

JOI, 25 Mai

- 18-19 Rugăciune cu frații

VINERI, 26 Mai

- 18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

SÂMBĂTĂ, 27 Mai

- 10-12 Repetiții Orchestră
18:30-20:30 Întâlnire tineret

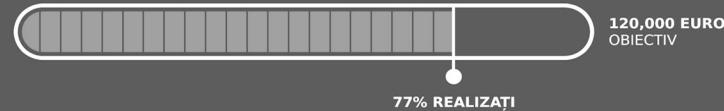
ANUNȚURI

Duminica viitoare, în cadrul serviciului divin de după masa, îl vom mulțumi lui Dumnezeu pentru mamele noastre. Cu această ocazie, vom fi slujiți de copiii bisericii.

În fiecare duminică după-masă, de la orele 17:30 la 18, biblioteca bisericii vă stă la dispoziție. Domnul să binecuvinteze și lucrarea aceasta.

Rugăti-vă și fiți parteneri
ai proiectului social al
Bisericii Baptiste NR.2

Chindea Elias - 21.05
Circu Vilma - 21.05
Cristea Cosmin - 22.05
Chiș Matthias - 24.05
Horescu Constanta - 24.05
Marină Florin - 25.05
Vrăjitor Moise - 25.05
Boroica Ion - 26.05
Burghela Lidia - 26.05
Tuțac Romulus - 26.05
Cojoacă Violeta - 27.05

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bărbulescu Steluța
Ioan Timișan
Petrică Stefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propunerii: buletinduminical@biserica2.ro

BISERICA 2
Inradacinat în Cuvant

Pastori: Ioan Cocîrteu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

**A ZECEA
PORUNCĂ**

Păcatul nemărturisit - Exod 20: 17

Ne vom uita la ultima din cele zece porunci. În aceste legi divine care guvernează viața de pe pământ, am văzut că Dumnezeu are un standard ridicat de sfîntenie, un nivel înalt de aşteptare în legătură cu copiii Săi. Am văzut multe domenii în viața noastră care trebuie reorganizate și corectate pentru a putea fi în linie cu Cuvântul Lui.

Dacă ne uităm la porunca a zecea, prima caracteristică ar fi aceea că suntem mutați de la acțiune la atitudine. Celelalte nouă își au originea în mintea și în inima omului, dar își găsesc manifestarea într-o activitate fizică. Cea de-a zecea poruncă este diferită. Ea vizează o stare greu de mărturisit, pofta.

Posedăm o inimă poftitoare. Biblia este plină de astfel de cazuri: Adam și Eva au poftit fructul opriț, Acan a poftit lucrurile date spre nimicire, Ahab a poftit via lui Nabot, David a poftit-o pe Bat řeba, Anania și Safira au poftit parte din banii care trebuiau să fie ai Domnului.

Știați că pofta este păcatul omenirii de azi? Apostolul Pavel face o caracterizare a vremurilor din urmă și însumează o listă de păcate care au un numitor comun: POFTA! (2 Timotei 3: 1, 2).

POFTA ÎMBOLNĂVEȘTE TOATĂ VIȚA

Ea ne face doritori de câștig. Cu o inimă poftitoare este posibil să nu mai fim satisfăcuți cu ce avem. Pofta prin însăși definiția ei este o dorință mare, o dorință de mai mult. Când ne facem vinovați de poftă, ne facem vinovați de o inimă doritoare după lucrurile pământești și nu după Dumnezeu. Când nu suntem satisfăcuți cu binecuvântările lui Dumnezeu, încercăm prin mijloace proprii să găsim calea spre dobândirea altora.

Prin poftă e foarte posibil să ne facem doritori după bogăția altora. În conformitate cu acest verset, o inimă poftitoare te face să alergi după alte bogății și bunuri care nu îți aparțin. Să-și dorești posesiunile altora, familia altuia, proprietățile altuia. Când ne gândim la toate acestea ne dăm seama cât de mult se poate distrugă prin această pornire păcătoasă. Pofta duce la acte necugetate, pofta a distrus familii întregi, pofta te poate face vinovat chiar de încălcare legilor civile.

Pofta ne face vinovați de a nu ne încredea în Dumnezeu. Noi mărturisim că El are puterea să împlinească toate nevoile noastre. În schimb, atunci când dăm voie ca o inimă poftitoare să ne domine viața, noi arătăm că vrem să ne luăm viața în propriile mâini și să-i asigurăm ce credem noi că este cel mai bine.

Continuare pe pagina următoare >

POFTA DESCONSIDERĂ LEGEA LUI DUMNEZEU

Pofta poate fi un păcat care are efecte devastatoare, chiar mai mari decât pot avea toate celelalte păcate menționate în decalog. Priviți cum se poate întâmpla lucrul acesta:

- v. 3 - cătă nu am pus banii sau posesiunile mai presus de Dumnezeu ?
- v. 4-6 - cătă nu ne plecăm în fața altarului materialismului și nu cădem în fața altarului lui Dumnezeu ?
- v. 7 - mulți iau în deșert Numele lui Dumnezeu în efortul lor de a obține anumite lucruri.
- v. 9-11 - mulți desacralizează ziua Domnului în efortul de a face bani.
- v. 12 - părinți care-și neglijea ză copiii, iar ca efect sunt tot mai mulți copii care-și uită părinții.
- v. 13 - dintr-o poftă nesăbuită poate am ucis.
- v. 14 - pofta a distrus multe cămine.
- v. 16 - a spune minciuni este un rezultat al unui spirit poftitor.
- v. 17 - pofta să naștere la acte fără control.

Pofta este un păcat înaintea lui Dumnezeu. Din pricina aceasta Domnul Isus ne-a lăsat anumite avertizări clare împotriva influenței ei în viețile noastre (Luca 12: 15, Psalmul 10: 3, Marcu 7: 21, 22).

POFTA ÎL RESPINGE PE DUMNEZEU

Ea dovedește o pierdere a credinței. Când umblăm după ce nu avem, noi spunem simplu că Domnul nostru nu poate să îngrijească de nevoile noastre. El ne-a promis că va îngrijii de toate nevoile noastre (Filipeni 4: 19). Evrei 13: 6 și 1 Timotei 6: 6-8 sunt versete pline de învățături în privința aceasta. Cineva spunea foarte bine că „în drumul după mai mult s-ar putea să pierdem ce deja avem”.

Pofta demonstrează și o pierdere a credințioșiei. Se prea poate să devenim sclavii lucrurilor pe care ni le dorim. Aici este problema motivației. Niciodată lucrurile nu trebuie să fie peste Dumnezeu.

CONCLUZIE: Epicur a spus așa: „Dacă vrei să-l faci pe un om fericit, nu-i adăuga posesiuni și bani, ci stăvilește-i poftele.”

Pastor Ioan Cocîrteu

LĂCOMIE

G. Blajan

Mă întreb adesea , Tată
de ce jinduim aşa de mult
după fructele de mâine,
uitând că tot ceea ce avem nevoie azi
ne-a fost pus la picioare?

De ce ne strepezim sufletele
mușcând din ele?
durerile cu care ne înfraptăm
zi de zi
sunt doar fructele necoapte ale bucuriei

pe care le culegem prea devreme,
înainte ca dragostea Ta să le pârguiască
și cumpăna Ta să ni le măsoare
cu înțelepciune.

...cele coapte și dulci sufletului nostru ,
rămân suspendate în timp,
poveri scumpe ,
aruncate la coșul de gunoi
al vieții...

PRINCIPII VERSUS PORUNCI

Înainte ca păcatul să intre în lume, nu existau porunci, ci toate lucrurile funcționau conform diferitelor PRINCIPII, subordonate la rândul lor unuia singur: aceluia al slujirii reciproce în dragoste. După rascoala lui Satan, în economia lumii și-a facut apariția un alt PRINCIPIU, și anume acela al "EGOISMULUI". Omul a fost pus față cu această nouă realitate și Dumnezeu l-a pus în poziția de a alege între cele două principii, conform cu preferința lui liberă. Totuși, pentru a-l ajuta să aleagă bine, Dumnezeu îl dăduse deja omului câteva situații și realități care să-l învețe că ceva din principiile trăirii în părtășia divină.

V-ați gândit vreodată că cea dinăzi întreagă pe care a trăit-o omul pe pământ, a fost ziua de odihnă? De multe ori noi ne aducem aminte doar de porunca: "Săse zile să lucrezi..., dar ziua așaptea este ziua de odihnă" (Exod 20:10,11), fără să ținem seama că în planul divin, ca într-o profetică referire la lucrarea măntuitoare a lui Hristos, omul a fost destinat să intre "într-o odihna ca cea de Sabat". Această primă zi pe care a trăit-o Adam a fost declarată "Ziua Domnului" și această realitate trebuia să-l învețe un PRINCIPIU etern, anume că Dumnezeu este mai înainte de toate lucrurile și că închinarea către El este cea dintâi responsabilitate a omului.

Un alt gest pe care L-a facut Dumnezeu pentru a-l învăța pe Adam principiile existenței în părtășia divină, a fost acela al interzicerii accesului la pomul cunoașterii. Această interdicție trebuia să-l facă pe om să înțeleagă că poziția pe care i-a acordat-o Dumnezeu în natura creată, este aceea de slujitor privilegiat, dar nu de proprietar. Ca proprietar, Adam ar fi avut dreptul să facă tot ce poftește, ca slujitor, însă, există întotdeauna anumite restricții.

Chiar și cele zece PORUNCI, date de Dumnezeu evreilor, n-au fost în ele însese decât zece PRINCIPII revelate pentru călăuzirea și prezervarea poporului ales. Totuși, evreii le-au transformat repede în niște porunci reci și rigide, căci nu erau decât un popor scos de curând de sub robia egipteană. Psihologia lor de sclavi a denaturat oferta lui Dumnezeu. Nefiind învățați să gândească liber, ei au confundat principiile divine cu legile Egiptului, și așa se face că, la venirea Domnului Isus, mii de ani mai târziu, iudeii erau cărturari în ceea ce privește "slova" legii, dar complet străini față de conținutul inimii lui Dumnezeu. Ei au știut să multiplice poruncile legii, încorsetând toate manifestările vieții într-un formalism rigid, dar n-au avut priceperea să adâncească Legea și să patrundă "spiritul" ei. În felul acesta, evreii n-au împlinit cerința Legii, ci s-au mulțumit să rămână la lucrurile exterioare. Dumnezeu le spuse: "Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte..." (Iosua 1:8), în intenția de a-i îndemna să pătrundă sensul adânc al poruncilor, adică PRINCIPIILE divine care au stat la temelia Legii.

Când a venit Domnul Isus, poporul era pierdut în "labirintul" datinilor. Mai marii religioși ai timpului cultivaseră o adevarată "jungla teologică și juridică", pe care poporul de rând n-o mai putea pricepe. În fața acestei realități, Învățătorul a căutat încet, încet, să-i scoată din "imperiu PORUNCII", învățându-i mereu cum să trăiască după PRINCIPII: "Căci vă spun că dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Împărația cerurilor". (Matei 5:20)